EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 25.6.2021
COM(2021) 327 final

2021/0161 (NLE)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 s cílem zvýšit předvídatelnost pro členské státy a vyjasnit postupy pro řešení sporů při poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Důvody a cíle návrhu

Účelem tohoto návrhu je v souladu s čl. 322 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie přijmout ustanovení nezbytná pro určení metod a postupů pro poskytování vlastních zdrojů.

Tento návrh reaguje na závěry Evropské rady z července 2020[1], v nichž se Komise vyzývá, aby „zvážila předložení návrhu na revizi nařízení o poskytování vlastních zdrojů s cílem řešit některé výzvy týkající se poskytování vlastních zdrojů“.

Cílem tohoto návrhu je změnit nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014[2], kterým se společně s rozhodnutím o vlastních zdrojích[3] stanoví postupy a lhůty pro poskytování tradičních vlastních zdrojů, vlastních zdrojů z daně z přidané hodnoty a vlastních zdrojů z hrubého národního důchodu do rozpočtu EU.

Zatímco nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 poskytlo pevný a stabilní základ pro mechanismus financování EU, zdá se, že je žádoucí zlepšit stávající ustanovení o poskytování vlastních zdrojů, a to zejména za účelem zvýšení předvídatelnosti pro členské státy a přijetí postupů pro řešení sporů.

Tento návrh stanoví pečlivě nastavený systém pro zajištění pravidelných a včasných plateb do rozpočtu EU, což má zásadní význam pro bezproblémové fungování systému vlastních zdrojů EU, každodenní řízení rozpočtu Unie a následně fungování EU jako celku.

Jednou z novinek je přezkumný postup pro řešení sporů, o který žádala řada členských států. Tento postup kodifikuje a zpřísňuje procesní pravidla platná pro výměnu informací o poskytování vlastních zdrojů mezi Komisí a členskými státy. Návrh rovněž odráží stávající praxi platby s výhradou, která umožňuje podat proti Komisi žalobu na bezdůvodné obohacení v souladu s článkem 268 SFEU a čl. 340 odst. 2 SFEU.

Návrh mění pravidla pro úroky z prodlení na různých úrovních. Nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 již omezilo zvýšení úroků nad základní sazbu na 16 procentních bodů. Tento návrh rozšiřuje horní hranici pro zvýšení úroků na všechny případy. Tím přímo reaguje na připomínky členských států k velmi vysokým úrokovým sazbám, které stanovilo nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 pro případy známé již před 1. říjnem 2016. Návrh rovněž zvyšuje prahovou hodnotu, pod níž se úroky nevybírají, z 500 EUR na 1 000 EUR. Kromě toho se zavádí lhůta 10 let pro vedení částek tradičních vlastních zdrojů na účtech B.

S cílem zvýšit předvídatelnost příspěvků členských států do rozpočtu EU pozměňuje návrh roční úpravu zůstatků a odkládá zpřístupnění úpravy ze strany členských států na rok N+2. Jednalo se o požadavek řady členských států s cílem usnadnit vnitrostátní rozpočtové procesy.

---

[1] Bod 142: „Pokud jde o nařízení Rady o metodách a postupu pro poskytování vlastních zdrojů a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků, Komise se vyzývá, aby posoudila předložení návrhu na jeho revizi s cílem řešit problémy spojené s poskytováním vlastních zdrojů.“

[2] Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků, *Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39.*

[3] Rozhodnutí Rady ze dne 26. května 2014 o systému vlastních zdrojů Evropské unie (2014/335/EU, Euratom), *Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 105.*

Návrh kromě toho obsahuje nový článek, který kodifikuje postup plateb předem, co je opět požadavek členských států. Návrh rovněž zavedl možnost, aby Komise zřídila centralizovaný účet vlastních zdrojů.

Návrh je součástí širšího balíčku, který zahrnuje nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/770 o výpočtu vlastního zdroje z plastových obalových odpadů, které nejsou recyklovány, o metodách a postupu pro poskytování tohoto vlastního zdroje, o opatřeních ke krytí hotovostních nároků a o některých aspektech vlastního zdroje z hrubého národního důchodu[4], a návrhy nových vlastních zdrojů, by měly být v brzké době přijaty v souladu s interinstitucionální dohodou ze dne 16. prosince 2020[5].

V neposlední řadě se navrhuje zahrnout Německo mezi příjemce paušálních oprav, přičemž odkaz na opravu pro Spojené království se zrušuje.

Návrh Komise je podrobněji vysvětlen níže v oddíle 5. V oddíle 6 tato důvodová zpráva rovněž obsahuje posouzení nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014, které provedla Komise v závěrech Evropské rady z července 2020.

Ustanovení o poskytování všech vlastních zdrojů by měla být při příležitosti jejich budoucí revize sloučena, včetně nových navrhovaných nařízení, která se týkají poskytování nových vlastních zdrojů.

- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Právním základem tohoto nařízení je čl. 322 odst. 2 SFEU. Návrh doplňuje další právní předpisy týkající se vlastních zdrojů, jako je rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053[6], nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/768[7], nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/769[8] a nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/770.

- **Soulad s ostatními politikami Unie**

Správa vlastních zdrojů závisí na správném uplatňování ostatních politik Unie:

– tradiční vlastní zdroje (zejména cla, cla na ochranu obchodu a dávky z cukru) jsou spojeny s celní unií, společnou obchodní politikou a společnou zemědělskou politikou,

– vlastní zdroje založené na dani z přidané hodnoty jsou spojeny s jednotným trhem a daňovou politikou.

---

4 Nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/770 ze dne 30. dubna 2021 o výpočtu vlastního zdroje z plastových obalových odpadů, které nejsou recyklovány, o metodách a postupu pro poskytování tohoto vlastního zdroje, o opatřeních ke krytí hotovostních nároků a o některých aspektech vlastního zdroje z hrubého národního důchodu, Úř. věst. L 165, 11.5.2021, s. 15.

5 Interinstitucionální dohoda ze dne 16. prosince 2020 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o rozpočtové kázni, spolupráci v rozpočtových záležitostech a řádném finančním řízení, jakož i o nových vlastních zdrojích, včetně plánu zavádění nových vlastních zdrojů, Úř. věst. L 433I, 22.12.2020, s. 28.

6 Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 ze dne 14. prosince 2020 o systému vlastních zdrojů Evropské unie, Úř. věst. L 424, 15.12.2020, s. 1.

7 Nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/768 ze dne 30. dubna 2021, kterým se stanoví prováděcí opatření pro systém vlastních zdrojů Evropské unie, Úř. věst. L 165, 11.5.2021, s. 1.

8 Nařízení Rady (EU, Euratom) 2021/769 ze dne 30. dubna 2021, kterým se mění nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 165, 11.5.2021, s. 9.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem tohoto návrhu je čl. 322 odst. 2 SFEU.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Nevztahuje se na tento návrh.

• Proporcionalita

Cílem návrhu je zvýšit předvídatelnost pro členské státy při poskytování vlastních zdrojů do rozpočtu EU a stanovit postupy pro řešení sporů. Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, neboť nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné a přiměřené k uspokojivému dosažení tohoto cíle.

• Volba nástroje

Ustanovení čl. 322 odst. 2 SFEU nespecifikuje nástroj, který má být použit[9]. Ustanovení čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2014/335/EU, Euratom, a čl. 9 odst. 3 rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 však vyžadují, aby členské státy poskytly Komisi zdroje „v souladu s nařízeními“ přijatými podle čl. 322 odst. 2 SFEU.

Návrh dále mění nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 o poskytování vlastních zdrojů. V této souvislosti je jako nástroj vhodné zvolit nařízení.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ EX POST, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení ex post / kontroly účelnosti platných právních předpisů

V rámci přípravy tohoto návrhu předložila Komise členským státům, Evropskému parlamentu a Evropskému účetnímu dvoru podrobný dotazník s cílem posoudit podstatu a praktické fungování nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014. Odpovědi na dotazník potvrdily, že uvedené nařízení obecně funguje dobře. Členské státy však rovněž předložily několik požadavků na zlepšení.

Návrh byl také podpořen obsáhlou diskusí o systému podle nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014, která proběhla v Pracovní skupině Rady pro vlastní zdroje, a řadou dvoustranných jednání mezi Komisí a členskými státy, Evropským parlamentem a Evropským účetním dvorem.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Cílem návrhu je posílit fungování nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 a zejména zlepšit postupy pro poskytování vlastních zdrojů ze strany členských států. Návrh proto přispívá ke zlepšení stávajícího systému vlastních zdrojů.

Ve srovnání s nařízením Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 by návrh nezměnil požadované lidské a administrativní zdroje. Rozšíření horní hranice zvýšení úroků na všechny případy však povede ke snížení příjmů z úroků vybraných do rozpočtu EU. Jeho finanční dopad na

[9] *„Rada na návrh Komise po konzultaci s Evropským parlamentem a s Účetním dvorem určí podrobnosti a postup, kterými se rozpočtové příjmy v rámci systému vlastních zdrojů Unie dají k dispozici Komisi, a přijme opatření, která se v případě potřeby použijí ke krytí hotovostních nároků.“*

základě referenčních částek z minulých let (od vstupu nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 v platnost) se odhaduje na 27,5 milionu EUR ročně.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Uplatňování právních předpisů o vlastních zdrojích, včetně metod a postupů pro poskytování vlastních zdrojů, je pravidelně projednáváno v Poradním výboru pro vlastní zdroje.

Návrh Komise je možné shrnout takto:

Kapitoly I a II týkající se „Obecných ustanovení“ a „Účtů vlastních zdrojů“

V těchto kapitolách se neprovádějí žádné změny.

Kapitola III „Poskytování vlastních zdrojů“

Podle čl. 9 odst. 1 se zavádí možnost, aby Komise zřídila centralizovaný účet vlastních zdrojů. V současné době vedou tyto účty vlastních zdrojů pouze členské státy. Komise by měla být v budoucnu schopna modernizovat správu účtů vedených jejím jménem. Snížení počtu bankovních účtů, které se používají pro výběr vlastních zdrojů, povede k lepší účinnosti a umožní společný přístup ke správě hotovosti.

V čl. 10a odst. 2 o poskytování vlastních zdrojů z DPH a HND se doplňuje zvláštní odstavec, který v jednotlivých případech umožňuje platby předem. Toto ustanovení zajišťuje, že veškeré náklady spojené s platbou předem ponese členský stát, který ji provádí.

Ustanovení čl. 10b odst. 5 odkládá termín poskytnutí úprav vlastních zdrojů z DPH a HND z předchozích rozpočtových let na první pracovní den měsíce března roku, který následuje po roce, v němž Komise členské státy o těchto částkách informovala.

Ustanovení čl. 10b odst. 7 vymezuje období, během něhož mohou členské státy požádat Komisi, aby přezkoumala poskytnutí vlastního zdroje z DPH, zatímco čl. 13 odst. 5 vymezuje toto období pro tradiční vlastní zdroje.

S cílem zabránit kumulaci velmi vysokých částek úroků zavedlo nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 horní hranici pro zvyšování úrokové sazby v případě opožděné platby vlastních zdrojů na 16 procentních bodů. Toto omezení se vztahovalo na úroky z prodlení u vlastních zdrojů, které byly splatné po datu, kdy uvedené nařízení vstoupilo v platnost – 1. října 2016, nebo byly splatné před tímto datem v případě, že tyto vlastní zdroje byly Komisi nebo příslušnému členskému státu známy až po tomto datu. Toto pravidlo je obsaženo v čl. 12 odst. 5 třetím pododstavci nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014. Návrh rozšiřuje horní hranici pro zvýšení úroku na případy, na něž se stávající omezení nevztahuje. Omezení se však nevztahuje na žádnou částku úroků, která již byla členskému státu oznámena předtím, než tento návrh vstoupil v platnost.

Podle čl. 12 odst. 3 se rovněž navrhuje zvýšit prahovou hodnotu, pod níž se úroky nevybírají, a to z 500 EUR na 1 000 EUR.

Podle čl. 13 odst. 2 pátého pododstavce se u částek, které nelze vybrat, zavádí obecná časová lhůta pro částky, které mají být zaúčtovány na zvláštním účtu, aby se zajistilo, že případy na zvláštních účtech budou pravidelně přezkoumávány.

A konečně články 6 a 10a jsou v souladu s novým rozhodnutím o vlastních zdrojích tak, aby zahrnovalo Německo jako příjemce paušálních oprav, přičemž odkaz na opravu v případě Spojeného království byl z obou článků vypuštěn.

Kapitola IIIa „Platba s výhradou a přezkumný postup“

Doplňuje se nová kapitola IIIa. V novém článku 13a dává možnost, aby členské státy uvolnily částky, na něž se vztahuje výhrada. Tato možnost kodifikuje stávající praxi.

Nový článek 13b zavádí přezkumný postup v případě zjevné neshody mezi členským státem a Komisí. Tento nový postup stanoví jasné lhůty a povinnosti jak pro členské státy, tak i pro Komisi. Zajišťuje konstruktivní dialog o sporných částkách, přičemž jeho cílem je usnadnit dosažení dohody mezi oběma stranami.

6. PŘÍLOHA

- **Posouzení nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze strany Komise**

V souladu s mandátem Evropské rady posoudila Komise nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 z věcného hlediska s ohledem na potřebu zaručit zákonnost a správnost plateb z vlastních zdrojů. Je to obzvláště důležité i s ohledem na budoucí nové vlastní zdroje.

Bez ohledu na celkově pozitivní výsledky fungování tohoto nařízení požádaly členské státy v několika oblastech o změny. V průběhu jednání v pracovní skupině Rady pro vlastní zdroje byla v posledních dvou letech věnována zvláštní pozornost následujícím otázkám:

- platná pravidla pro úroky z prodlení
- podmíněné platby a právo členských států na obhajobu
- platby předem z vlastních zdrojů
- Výjimky pro poskytování podle čl. 13 odst. 2 druhého pododstavce.
- posuzování odpisů
- úpravy vlastních zdrojů z HND a z DPH
- slučování ustanovení o poskytování vlastních zdrojů

Ve svém přezkumu Komise podrobně posoudila všechny otázky, které členské státy vznesly ohledně fungování poskytování vlastních zdrojů, a dospěla k níže uvedeným závěrům. Tyto závěry daly vzniknout návrhu na změnu, který Komise přijala.

platná pravidla pro úroky z prodlení

Rozpočet EU závisí na včasném provádění plateb. Úroky z prodlení znamenají pro tento účel silnou motivaci. Soudní dvůr Evropské unie mnohokrát opakovaně potvrdil, naposled ve svém rozsudku ve věci C-575/18 P, že povinnost platit úroky z prodlení je neoddělitelná od povinnosti poskytnout Komisi vlastní zdroje.

Výrazný pokles výše dlužných úroků je patrný od okamžiku, kdy dne 1. října 2016 vstoupila v platnost horní hranice pro zvýšení úrokové sazby. Před tímto datem se úroková sazba zvyšovala bez jakékoli horní hranice až do okamžiku, kdy byla uhrazena jistina. Se zavedením horní hranice došlo ke zvýšení úroku za celou dobu prodlení na 16 procentních bodů. Vzorek 22 případů, kde existuje horní hranice, ukazuje celkové snížení splatných úroků o 9 milionů EUR ve srovnání s metodou, která platila před stanovením horní hranice. V těchto

případech byly členské státy zproštěny povinnosti uhradit úroky z prodlení, které představovaly 83 % skutečně požadovaných úroků.

Horní hranice pro zvyšování úroků se však vztahuje pouze na případy po 1. říjnu 2016. Horní hranice se nevztahuje na případy, které existovaly již před 1. říjnem 2016. To vedlo k několika případům, kdy byla výše splatných úroků poměrně vysoká. Rozšíření horní hranice na všechny případy je spojeno s rizikem morálního hazardu, přesto se však zjednodušení stávajícího poměrně složitého systému jeví jako užitečné.

podmíněné platby a právo členských států na obhajobu

Pokud jde o právo členských států na obhajobu a soudní ochranu, nedávný rozsudek Soudního dvora ve věci C-575/18 P potvrzuje, že stávající právní předpisy o vlastních zdrojích již nyní poskytují členským státům účinné právo na obhajobu. V zájmu jasnosti a transparentnosti je však užitečné stanovit přehlednější časové lhůty pro dialog a výměny stanovisek mezi Komisí a členskými státy v případě neshody.

platby předem z vlastních zdrojů

Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 neobsahuje ustanovení, které umožňuje platby z vlastních zdrojů předem. Vyskytly se však případy týkající se pozdního přijetí opravných rozpočtů (např. AB8/2013, AB6/2016 a AB6/2018), kdy členské státy po vyžádání a obdržení souhlasu Komise uhradily své vnitrostátní příspěvky před datem splatnosti. V těchto případech Komise proti platbám nevznesla námitky, pokud byly dodrženy zvláštní podmínky. V zájmu právní jistoty Komise navrhuje tuto možnost výslovně stanovit.

Výjimky pro poskytování podle čl. 13 odst. 2 druhého pododstavce.

Článek 13 nařízení č. 609/2014 stanoví postup nazývaný „odpis“ s cílem sledovat potenciální finanční odpovědnost členských států za částky tradičních vlastních zdrojů převyšující 100 000 EUR, které nelze vybrat. Poslední pozměňující nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 zavedlo v čl. 13 odst. 2 druhém pododstavci možnost, aby byly členské státy zproštěny povinnosti poskytnout do rozpočtu Unie částky, které nelze vybrat z důvodu odloženého zaúčtování nebo odloženého oznámení celního dluhu, aby nebylo ohroženo trestní vyšetřování mající dopad na finanční zájmy Unie. Od změn zavedených v roce 2016 nepředložil žádný členský stát Komisi případ odpisu na základě čl. 13 odst. 2 druhého pododstavce. V tomto ohledu Komise i nadále pečlivě sleduje vývoj, zdá se však, že v současné době nejsou nutné ani opodstatněné žádné změny.

posuzování odpisů

Postup „odpisu“ podle článku 13 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 sleduje potenciální finanční odpovědnost členských států za částky tradičních vlastních zdrojů převyšující 100 000 EUR, které nelze vybrat. V rámci tohoto postupu vydává Komise stanovisko k tomu, zda u tradičních vlastních zdrojů došlo k tomu, že je nelze vybrat, z důvodů, které není možné přičítat členským státům. Účelem přezkumu zpráv o odpisech ze strany Komise je posoudit míru péče, kterou členské státy projevily při úsilí o stanovení tradičních vlastních zdrojů (cel) a jejich výběru od hospodářských subjektů. Komise vždy usilovala o včasné předložení připomínek k tzv. zprávám o odpisech. Ustanovení čl. 13 odst. 4 nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 vyžaduje, aby Komise předložila své připomínky do šesti měsíců, jakmile jsou k dispozici nezbytné informace. V současné době je to jediná zákonná lhůta pro Komisi, která ji dosud vždy dodržovala.

Komise však uznává, že posouzení jednotlivých odpisů často vyžaduje opakované výměny stanovisek s členskými státy, které by bylo možné urychlit společným úsilím členských států a Komise. Ještě důležitější je, že pro žádosti členských států o přezkum sporných případů v

návaznosti na první posouzení Komise dosud neplatily zákonné lhůty a někdy docházelo ke kumulaci značných zpoždění. V této souvislosti Komise navrhuje další závazné lhůty pro komunikaci s členskými státy.

úpravy vlastních zdrojů z HND a z DPH

V současné době jsou členské státy povinny poskytnout úpravy vlastních zdrojů z DPH a HND z předchozích rozpočtových let („zůstatky“) k prvnímu pracovnímu dni června roku n+1. Dojde k okamžitému přerozdělení celkové částky úprav mezi členské státy podle jejich příslušných podílů na vlastním zdroji z HND s cílem zabránit, aby členské státy vyplácely vyšší částky předem a svůj podíl na přerozdělení celkové částky opravných měsíců obdržely až později. Tyto roční úpravy jsou pro rozpočet EU zcela neutrální, ale mohou mít významné finanční důsledky pro členské státy. Několik členských států požádalo o změny tohoto postupu s cílem zlepšit předvídatelnost a usnadnit jejich vnitrostátní rozpočtové postupy. Je vhodné navrhnout odpovídající pozměňovací návrh, který přesune poskytování úprav členskými státy na následující rok, i když se uznává, že to rovněž odpovídajícím způsobem oddálí vyplacení záporných úprav ze strany členských států. Členské státy proti tomuto odložení nevznesly žádné námitky

slučování ustanovení o poskytování vlastních zdrojů

Nové rozhodnutí o vlastních zdrojích, které bylo schváleno členskými státy, již zahrnuje nový vlastní zdroj, který je založen na plastech, přičemž bylo navrženo odpovídající nařízení Rady [MAR2, č. 2018/0131], které projednává Rada a Evropský parlament.

V souladu s interinstitucionální dohodou ze dne 16. prosince 2020 má Komise v úmyslu předložit návrhy, které se týkají digitálního poplatku, mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích a revidovaného systému EU pro obchodování s emisemi, jakož i doprovodný návrh na zavedení nových vlastních zdrojů na uvedeném základě, který bude předložen do června 2021 s cílem tyto zdroje zavést do 1. ledna 2023.

Ustanovení o poskytování všech vlastních zdrojů by měla být při příležitosti jejich budoucí revize sloučena, včetně nových navrhovaných nařízení, která se týkají poskytování nových vlastních zdrojů.

2021/0161 (NLE)

Návrh

NAŘÍZENÍ RADY,

kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 s cílem zvýšit předvídatelnost pro členské státy a vyjasnit postupy pro řešení sporů při poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 322 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu[10],

s ohledem na stanovisko Evropského účetního dvora,

vzhledem k těmto důvodům:

1. Zatímco nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014[11] poskytlo pevný a stabilní základ pro mechanismus financování Unie, je třeba zlepšit ustanovení o poskytování vlastních zdrojů, aby se zvýšila předvídatelnost pro členské státy a vyjasnily postupy pro řešení sporů.

2. V současné době spravují účty vlastních zdrojů vedené jménem Komise pouze členské státy. Účinnější by bylo snížit počet bankovních účtů používaných pro výběr vlastních zdrojů a umožnit tak společný přístup ke správě hotovosti. V zájmu modernizace správy účtů vlastních zdrojů by Komise měla mít možnost zřídit centralizovaný účet vlastních zdrojů.

3. Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 neumožňuje členským státům provádět platby předem. V minulosti však některé členské státy po dohodě s Komisí platily své národní příspěvky předem. V zájmu právní jistoty by členské státy měly mít možnost v jednotlivých případech platit předem poté, co o tom předem informují Komisi. Pokud členský stát této možnosti využije, neměly by ostatní členské státy z důvodů spravedlnosti nést žádné náklady spojené s touto platbou předem, například záporné úroky.

4. Datum, kdy členské státy zaplatí úpravy vlastních zdrojů z DPH a HND z předchozích rozpočtových let, by mělo být přesunuto na březen následujícího roku, aby se zvýšila předvídatelnost vnitrostátních rozpočtových procesů.

5. Aby byl zajištěn stabilní rozpočet, který je nezbytný k financování politických cílů Unie, měl by postup pro výpočet úroků zejména zajistit, aby byly vlastní zdroje poskytovány včas a v plné výši.

---

[10] Úř. věst. C, , s. .

[11] Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014 ze dne 26. května 2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 168, 7.6.2014, s. 39).

6. Je třeba upravit současnou prahovou hodnotu, pod níž se úroky nevybírají. Proto je nutné zvýšit částku, v jejímž případě se upouští od výběru úroků, aby se zlepšila nákladová efektivnost postupů výběru.

7. V zájmu zajištění proporcionality systému při současném zachování odrazujícího účinku omezuje nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 zvýšení úroků nad základní sazbu na 16 procentních bodů. Tato „horní hranice“ 16 procentních bodů se vztahuje pouze na všechny případy, které se objevily poté, co nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 vstoupilo v platnost[12]. Z toho vyplývá, že na případy známé již před vstupem nařízení 2016/804 v platnost, kde se jedná o obzvláště vysoké úroky, se toto omezení nevztahuje, a to bez ohledu na to, zda výše úroků již byla členským státům oznámena. V těchto případech jsou členské státy stále povinny zaplatit úroky, které nejsou úměrné ve srovnání s výší dlužné jistiny. V zájmu vyjasnění a zjednodušení příslušných ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 by se omezení zvýšení na 16 procentních bodů mělo vztahovat na všechny částky úroků, které nebyly oznámeny členskému státu předtím, než toto nařízení vstoupilo v platnost.

8. V zájmu řádné správy zvláštního účtu podle čl. 6 odst. 3 druhého pododstavce nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 musí být nezajištěné částky v přiměřené lhůtě posouzeny a legalizovány. Ustanovení nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 týkající se částek, které nelze vybrat, by proto měla být změněna tak, aby byla zavedena obecná lhůta pro částky, jež mají být z tohoto zvláštního účtu odečteny s cílem zajistit, že případy na tomto zvláštním účtu budou pravidelně přezkoumávány.

9. Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 obsahuje v čl. 13 odst. 4 pouze jednu lhůtu, která od Komise vyžaduje, aby sdělila své připomínky příslušnému členskému státu do šesti měsíců od obdržení zprávy tímto členským státem. Aby bylo možné včas provést následná opatření v návaznosti na zprávy o odpisech a podpořit rychlé a zcela transparentní posouzení rozhodnutí členského státu o tom, že neposkytne částku tradičních vlastních zdrojů, kterou nelze vybrat, měly by být pro Komisi a členské státy zavedeny další procesní lhůty.

10. V případě neshody mezi členskými státy a Komisí ohledně poskytnutí tradičních vlastních zdrojů by měl být v nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 formalizován a zaveden přezkumný postup s cílem zlepšit transparentnost a vyjasnit práva členských států na obhajobu. Měla by být rovněž zavedena ustanovení, která by odrážela stávající praxi platby s výhradou, která umožňuje podat proti Komisi žalobu na bezdůvodné obohacení v souladu s článkem 268 SFEU a čl. 340 odst. 2 SFEU.

11. Články 6 a 10a nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 by měly být upraveny tak, aby se zrušil odkaz na opravu poskytnutou Spojenému království a aby bylo Německo zahrnuto mezi příjemce paušálních oprav v souladu s rozhodnutím Rady (EU, Euratom) 2020/2053[13].

12. Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

---

[12] Nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 ze dne 17. května 2016, kterým se mění nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 o metodách a postupu pro poskytování tradičních vlastních zdrojů a vlastních zdrojů z DPH a HND a o opatřeních ke krytí hotovostních nároků (Úř. věst. L 132, 21.5.2016, s. 85).

[13] Rozhodnutí Rady (EU, Euratom) 2020/2053 ze dne 14. prosince 2020 o systému vlastních zdrojů Evropské unie a o zrušení rozhodnutí 2014/335/EU, Euratom (Úř. věst. L 424, 15.12.2020, s. 1).

Článek 1

Nařízení (EU, Euratom) č. 609/2014 se mění takto:

1) v čl. 6 odst. 3 třetím pododstavci se první věta nahrazuje tímto:

„Vlastní zdroj z DPH a vlastní zdroj z HND se však s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku na účty uvedené v prvním pododstavci, zapisuje takto:“;

2) v čl. 9 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Postupem podle článků 10, 10a a 10b poukáže každý členský stát vlastní zdroje na účet vedený na jméno Komise u svého ministerstva financí nebo národní centrální banky nebo na centrální účet vedený k tomuto účelu Komisí u finanční instituce podle jejího výběru. S výhradou uplatnění záporného úroku podle třetího pododstavce lze z tohoto účtu čerpat pouze na základě pokynu Komise“;

3) článek 10a se nahrazuje tímto:

„Článek 10a

Poskytování vlastních zdrojů z DPH a HND

1. Vlastní zdroj z DPH a vlastní zdroj z HND se s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku, připisují na příslušné účty v první pracovní den každého měsíce v částkách rovnajících se jedné dvanáctině odpovídajících celkových částek v rozpočtu, přepočtených na národní měny za použití směnných kursů platných posledního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlašovány, kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku, jak byly zveřejněny v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie.*

2. Pro zvláštní potřeby vyplácení z Evropského zemědělského záručního fondu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013[14] a v závislosti na finanční situaci Unie může Komise vyzvat členské státy, aby v prvním čtvrtletí rozpočtového roku zaúčtovaly s předstihem až dvou měsíců jednu dvanáctinu nebo určitý zlomek jedné dvanáctiny částek určených v rozpočtu na vlastní zdroj z DPH a vlastní zdroj z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku.

   S výhradou třetího pododstavce Komise může pro zvláštní potřeby vyplácení z evropských strukturálních a investičních fondů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013[15] a v závislosti na finanční situaci Unie vyzvat členské státy, aby v prvních šesti měsících rozpočtového roku zaúčtovaly s předstihem až další polovinu jedné dvanáctiny částek určených v rozpočtu na vlastní

[14] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

[15] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti, Evropském zemědělském fondu pro rozvoj venkova a Evropském námořním a rybářském fondu, o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu, Fondu soudržnosti a Evropském námořním a rybářském fondu a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 320).

zdroj z DPH a vlastní zdroj z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku.

Celková částka, k jejímuž zaúčtování v témže měsíci mohou být členské státy Komisí podle prvního a druhého pododstavce vyzvány, v žádném případě nepřekročí částku odpovídající dvěma dalším dvanáctinám.

Po prvních šesti měsících nesmí měsíční požadovaná částka přesáhnout jednu dvanáctinu vlastních zdrojů z DPH a HND a musí zůstat v mezích částek určených v rozpočtu na tento účel.

Komise to členským státům oznámí s předstihem, nejpozději dva týdny před požadovaným zaúčtováním podle prvního a druhého pododstavce.

Komise informuje členské státy s předstihem a nejpozději šest týdnů před požadovaným zaúčtováním podle druhého pododstavce o svém úmyslu požádat o toto zaúčtování.

Na zaúčtování v předstihu se vztahují ustanovení odstavce 4 o částce připisované v měsíci lednu každého roku a ustanovení odstavce 5 týkající se případu, kdy nedojde ke konečnému přijetí rozpočtu před začátkem rozpočtového roku.

Členský stát může ve výjimečných a řádně odůvodněných případech požádat Komisi o povolení k poskytnutí vlastních zdrojů předem, zejména v souvislosti s opravnými rozpočty na konci roku. Členský stát předloží řádně odůvodněnou žádost s oznámením nejméně tři týdny předem. Komise žádost posoudí s ohledem na svou hotovostní situaci a potřeby likvidity. Členský stát může platbu předem provést pouze po schválení Komisí. Případné dodatečné náklady spojené s tímto umožněním platby předem musí nést žádající členský stát.

3. Každá změna v jednotném podílu vlastního zdroje z DPH, v podílu vlastního zdroje z HND a ve financování hrubého snížení poskytnutého Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku vyžaduje konečné přijetí opravného rozpočtu a v jeho důsledku je nutné znovu upravit dvanáctiny, jež byly zaúčtovány od počátku rozpočtového roku.

   Tyto úpravy se provedou při zaúčtování první částky po konečném přijetí opravného rozpočtu, je-li přijat před šestnáctým dnem v měsíci V opačném případě se provedou při zaúčtování druhé částky po konečném přijetí opravného rozpočtu. Odchylně od článku 10 finančního nařízení se tyto opravné položky zapisují na účty rozpočtového roku, pro nějž byl opravný rozpočet přijat.

4. Dvanáctiny pro zaúčtování částky za měsíc leden každého rozpočtového roku se vypočítávají na základě částek uvedených v návrhu rozpočtu zmíněném v čl. 314 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a přepočtených na národní měny členských států za použití směnných kursů platných prvního dne, kdy jsou směnné kursy vyhlašovány, po 15. prosinci kalendářního roku předcházejícího danému rozpočtovému roku. Úprava se provede při zaúčtování částky za následující měsíc.

5. Není-li rozpočet s konečnou platností přijat alespoň dva týdny před zaúčtováním za leden následujícího rozpočtového roku, zaúčtují členské státy první pracovní den každého měsíce, včetně ledna, jednu dvanáctinu částky vlastního zdroje z DPH a vlastního zdroje z HND, s přihlédnutím k účinku, který má na tyto zdroje hrubé snížení přiznané Dánsku, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku, zaúčtované v posledním rozpočtu, který byl přijat s konečnou platností. Úprava se provede k prvnímu dni splatnosti po konečném přijetí rozpočtu, je-li přijat před šestnáctým

dnem v měsíci. V opačném případě se provede ke dni, kdy má být zaúčtována druhá částka po konečném přijetí rozpočtu.

6. V případě změn údajů o HND podle čl. 2 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/516 nebude financování hrubých snížení přiznaných Dánsku, Německu, Nizozemsku, Rakousku a Švédsku následně revidováno[16].“

1) článek 10b se mění takto:

a) v odstavci 5 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise informuje členské státy o částkách vyplývajících z tohoto výpočtu před 1. únorem roku následujícího po roce, kdy byly údaje pro tyto úpravy poskytnuty. Každý členský stát zapíše čistou částku na účet uvedený v čl. 9 odst. 1 první pracovní den měsíce března roku následujícího po roce, v němž Komise informovala členské státy o částkách vyplývajících z výpočtu.“;

b) doplňuje se odstavec 7, který zní:

„7. Pokud se členský stát a Komise nemohou dohodnout na konkrétních úpravách vlastních zdrojů z DPH, jak je uvedeno v odst. 2 prvním pododstavci písm. c) tohoto článku, může členský stát požádat Komisi, aby své posouzení přezkoumala v souladu s článkem 13b.“;

2) článek 12 se mění takto:

a) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Úroky nižší než 1 000 EUR se nevybírají.“;

b) v odstavci 5 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Celkové navýšení podle prvního a druhého pododstavce nesmí přesáhnout 16 procentních bodů. Omezení navýšení na 16 procentních bodů se vztahuje na všechny případy, u nichž nebyla částka úroků členskému státu sdělena před ... *[uveďte datum – začátek platnosti tohoto (pozměňujícího) nařízení]*. Zvýšená sazba se použije po celou dobu prodlení.“;

3) článek 13 se mění takto:

a) v odstavci 2 se pátý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud byly obdrženy částečné platby, začíná lhůta nejvýše pěti let běžet ode dne poslední provedené platby, pokud tato platba neuhradila celý dluh. Lhůta deseti let ode dne, kdy byla částka stanovena v souladu s článkem 2, nesmí být překročena, bez ohledu na správní nebo soudní opravné prostředky nebo částečné platby.“;

b) v odstavci 4 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Má-li Komise za to, že je nezbytné vyžádat si doplňující informace, pak ode dne obdržení požadovaných doplňujících informací běží šestiměsíční lhůta. Příslušný členský stát poskytne dodatečné informace do tří měsíců.“

c) doplňuje se odstavec 5, který zní:

[16] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/516 ze dne 19. března 2019 o harmonizaci hrubého národního důchodu v tržních cenách a o zrušení směrnice Rady 89/130/EHS, Euratom a nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1287/2003 (Úř. věst. L 91, 29.3.2019, s. 19).

„5. Pokud se členský stát a Komise nemohou dohodnout na důvodech uvedených v odst. 2 prvním pododstavci tohoto článku, může členský stát požádat Komisi, aby své posouzení přezkoumala v souladu s článkem 13b.“;

4) vkládá se nová kapitola IIIa, která zní:

„**KAPITOLA IIIa**

PLATBA S VÝHRADOU A PŘEZKUMNÝ POSTUP

Článek 13a

Platba s výhradou

1. V případě neshody mezi členským státem a Komisí uvedené v čl. 10b odst. 7 nebo čl. 13 odst. 5 nebo neshody ohledně jiných částek tradičních vlastních zdrojů splatných do rozpočtu Unie může členský stát při platbě sporné částky vyjádřit výhrady k postoji Komise.

2. Zaúčtování platby s výhradou podle článku 9 přerušuje období, za které vznikají úroky, jak je uvedeno v článku 12.

Článek 13b

Přezkumný postup

1. V případě neshody mezi členským státem a Komisí uvedené v čl. 13 odst. 5 nebo neshody ohledně jiných částek tradičních vlastních zdrojů splatných do rozpočtu Unie může členský stát požádat Komisi, aby své posouzení přezkoumala, a to do tří měsíců od jeho obdržení. V případě neshody mezi členským státem a Komisí uvedené v čl. 10b odst. 7 může členský stát požádat Komisi, aby své posouzení přezkoumala, a to do dvou měsíců od jeho obdržení. S výjimkou případů uvedených v čl. 10b odst. 7 musí tato žádost obsahovat odůvodnění požadovaného přezkumu a podpůrné dokumenty. Tato žádost a následný postup nemění povinnost členských států poskytnout vlastní zdroje, jakmile jsou splatné do rozpočtu Unie.

2. Do šesti měsíců od obdržení žádosti podle odstavce 1 sdělí Komise členskému státu své připomínky k důvodům uvedeným v žádosti. Pokud Komise považuje za nezbytné vyžádat si doplňující informace, pak ode dne obdržení požadovaných doplňujících informací začne běžet šestiměsíční lhůta. Příslušný členský stát poskytne dodatečné informace do tří měsíců. V případě neshody mezi členským státem a Komisí podle čl. 10b odst. 7 sdělí Komise členskému státu své připomínky k důvodům uvedeným v žádosti do tří měsíců od obdržení této žádosti.

3. Pokud členský stát nemůže poskytnout pro přezkumný postup žádné další relevantní informace, může požádat Komisi, aby odpověděla na základě dostupných informací. V takovém případě začíná šestiměsíční lhůta běžet ode dne obdržení této žádosti.

4. V případě, že členský stát podá žalobu na neplatnost proti rozhodnutí přijatému Komisí podle čl. 9 odst. 1a nařízení č. 1553/89, a pokud Komise dosud neodpověděla v rámci přezkumného postupu, který se týká stejné opravy DPH, pozastaví Komise přezkumné řízení až do vydání konečného rozsudku Soudního dvora Evropské unie.“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ „PŘÍJMY“ – PRO NÁVRHY S ROZPOČTOVÝM DOPADEM NA PŘÍJMOVOU STRANU ROZPOČTU

1. NÁZEV NÁVRHU:

Změna nařízení č. 609/2014

2. ROZPOČTOVÉ POLOŽKY:

Příjmová položka (kapitola/článek/bod):

Hlavy 1 a 2 (kapitola 21) a článek 410

3. FINANČNÍ DOPAD

☐ Návrh nemá žádné finanční důsledky

× Návrh nemá finanční dopad na výdaje, má však finanční dopad na příjmy

☐ Návrh má finanční dopad na účelově vázané příjmy

Účinek je následující:

(v milionech EUR, zaokrouhleno na jedno desetinné místo)

Příjmová položka	Dopad na příjmy[17]	Období XX měsíců ode dne dd. mm. rrrr *(je-li relevantní)*	Rok N
Hlava 1	-		2021
Hlava 2 / kapitola 21	-		2021
Článek 410	*bude upřesněno*		2021

Situace po opatření					
Příjmová položka	2022	2023	2024	2025	2026
Hlava 1	-	-	-	-	-
Hlava 2 / kapitola 21	-	-	-	-	-
Článek 410					

4. OPATŘENÍ PROTI PODVODŮM

Nebudou přijímána žádná opatření.

[17] Pokud jde o tradiční vlastní zdroje (zemědělské odvody, dávky z cukru a cla), uvedené částky musí být v čisté výši, tj. hrubé částky po odečtení 20 % jako nákladů na výběr.

5. JINÉ POZNÁMKY

Cílem návrhu je posílit a zlepšit fungování nařízení Rady (EU, Euratom) č. 609/2014. Stanoví zejména správní opatření s cílem usnadnit členským státům poskytování vlastních zdrojů. Patří mezi ně opatření ke zvýšení předvídatelnosti při poskytování vlastních zdrojů, například možnost provádět platby předem nebo úpravy navržené pro výpočet zůstatků.

Oba návrhy nemají žádný dopad na rozpočet. Za předpokladu poskytnutí úprav členskými státy pro následující rok (N+2) je toto ustanovení rozpočtově neutrální, neboť povinnost členských států platit se jednoduše přesune do příštího rozpočtového roku. Celkové „saldo“ tedy zůstává pro rozpočet EU neutrální.

Návrh rovněž stanoví určité procedurální změny, tj. kodifikuje postup pro konstruktivní dialog, jakož i výměnu stanovisek mezi Komisí a členskými státy v případě sporů. Cílem tohoto přezkumného postupu je zlepšit poskytování vlastních zdrojů, a to zajištěním jasnosti a transparentnosti spolupráce a komunikace mezi Komisí a členskými státy. Navrhovaný přezkumný postup nemá pro Unii finanční dopad.

Návrh konečně rozšiřuje horní hranici pro zvyšování úroků na všechny případy. Nařízení Rady (EU, Euratom) 2016/804 již omezilo zvyšování úroků nad základní sazbu na 16 procentních bodů (horní hranice je 16 %). Toto omezení se však nevztahuje na případy známé již před 1. říjnem 2016. Rozšíření horní hranice na všechny případy povede ke snížení příjmů z úroků vybraných do rozpočtu EU. Finanční dopad na základě referenčních částek z minulých let (od vstupu nařízení Rady 2016/804 v platnost) se odhaduje na 27,5 milionu EUR ročně.